

Dosarul nr. 2ra-1725/18

Prima instanță - Judecătoria Bălți (V. Pădurari)

Instanța de apel - Curtea de Apel Bălți (S. Procopciuc, N. Chircu, E. Grumeza)

Î N C H E I E R E

19 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Tcaci Grigorii și Tcaci
Valentina,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe
Acțiuni „Cet Nord” împotriva lui Tcaci Grigorii și Tcaci Valentina cu privire la
încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 20 martie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost
respins apelul declarat de Tcaci Grigorii și Tcaci Valentina și menținută hotărârea din
28 noiembrie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 16 ianuarie 2015, Societatea pe Acțiuni „Cet Nord” s-a adresat în instanța de
judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Tcaci Grigorii solicitând
încasarea sumei de 3578,89 lei cu titlu de datorie și 270 lei cu titlu de cheltuieli de
judecată.

La 19 ianuarie 2015, Societatea pe Acțiuni „Cet Nord” s-a adresat în instanța de
judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Tcaci Valentina solicitând
încasarea sumei de 1407,97 lei cu titlu de datorie și 270 lei cu titlu de cheltuieli de
judecată.

În motivarea acțiunilor, reclamantul a reiterat că la 04 noiembrie 2005
apartamentul nr.53 și54 situate pe str. Conev 12, mun. Bălți au fost deconectate
integral de la sistema centrală de încălzire, în baza actului de deconectare nr. 5939
din 04 noiembrie 2005.

În perioada 01 ianuarie 2012-01 aprilie 2014, pierderile normative au constituit
3578,89 lei, calcul fiind efectuat în mărime de 10% pentru sezonul 2011-2012, 15 %
pentru sezonul 2012- 2013, 20 % pentru sezonul 2013-2014.

Reclamantul a invocat că potrivit pct.18 din Hotărârea Guvernului nr.191 din 19
februarie 2002 proprietarii, chiriașii și locatarii caselor individuale,

apartamentelor/încăperilor locuibile în cămine și încăperilor nelocuibile din bloc achită plățile pentru serviciile prestate în luna precedentă până la data indicată în factura de plată. La solicitarea consumatorilor, plata pentru serviciile prestate poate fi achitată în prealabil pe o durată convenită de părți, conform condițiilor propuse de ele și stipulate în contract.

La 28 august 2014, Societatea pe Acțiuni "Cet-Nord" s-a adresat a înaintat o pretenție pârâtului prin care a solicitat achitarea datoriei, însă aceasta a fost lăsată fără răspuns.

La 19 ianuarie 2015, Societatea pe Acțiuni „Cet Nord” s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Tcaci Valentina solicitând încasarea sumei de 1407,97 lei cu titlu de datorie și 270 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Prin încheierea din 28 octombrie 2015, a Judecătoriei Bălți, acțiunile au fost conexate, într-un singur proces.

La 02 septembrie 2016, Tcaci Grigore și Tcaci Valentina, au depus cerere reconvențională.

În motivarea ei, au invocat că la 20 iulie 2016, s-au adresat cu cerere prealabilă către Societatea pe Acțiuni „Cet Nord” cu solicitarea de a anula actul administrativ (avizul de plată pentru luna iunie anul 2016), prin care se solicită încasarea din contul reclamanților, plata pentru energia termică consumată, în sumă de 7376,49 lei, pentru apartamentul nr.53 și respectiv 2879,93 lei pentru apartamentul nr.54 situat în mun. Bălți str. Conev nr.12.

Sumele de 3578,89 lei și 1407,97 lei solicitate spre încasare cu titlu de datorie prin avizele contestate, se conțin și în acțiunile inițiale înaintate de Societatea pe Acțiuni „Cet Nord”.

Potrivit răspunsului nr.274 din 20 iulie 2016, primit de la Societatea pe Acțiuni „Cet Nord”, au fost informați că, cererea prealabilă a fost respinsă, deoarece sumele indicate în avizele contestate sunt calculate în conformitate cu prevederile Hotărârea Guvernului nr.191 din 19 februarie 2002, astfel sunt legale și nu urmează a fi anulate.

Conform avizelor de plată contestate, Societatea pe Acțiuni "Cet Nord" furnizor de serviciu comunal - energie termică și apă fierbinte - pretinde că în perioada lunii iunie 2016, în casa nr.12 ap.53 și 54 din str. Conev mun. Bălți, a furnizat cantitatea de energie termică conform datelor de contor, la preț de 7376,49 și 2879,93 lei.

Potrivit actului de deconectare a apartamentului de la sistemul de încălzire, centralizată, din 04 noiembrie 2005, întocmit de Societatea pe Acțiuni „Cet Nord” apartamentele nr.53 și 54 amplasate în casa de locuit nr.12 din str. Conev mun. Bălți, sunt deconectate integral de la sistemul de încălzire centralizată. La fel conform actului sus enunțat proprietarul va achita 5% din suprafața locuinței pentru neizolarea țevilor de tranzit.

Conform actului, țevile de tranzit sunt izolate, iar în apartament este instalat sistem de încălzire autonomă, prin intermediul căruia se încălzește apartamentul.

Reclamanții menționează că încălzirea apartamentului o încep la sfârșitul lunii octombrie și o mențin până la începutul lunii aprilie, o perioadă mult mai mare decât perioada în care pârâtul livrează energie termică consumatorilor.

Astfel, potrivit actului rezultă că apartamentele nr.53 și 54 sunt deconectate

de la rețeaua de furnizare a energiei termice din anul 2005, la fel se atestă faptul izolării țevilor de tranzit instalate în apartamentele vizate.

Reclamanții susțin că Societatea pe Acțiuni „Cet Nord” nu a livrat nici o cantitate de energie termică în perioada indicată, deoarece prin actul de deconectare de la căldura centrală instalarea sistemului de căldură autonomă se denotă despre lipsa necesității prestării de energie termică.

Societatea pe Acțiuni „Cet Nord” nu a prezentat careva probe prin care să confirme faptul livrării energiei termice în locuința reclamanților. Solicitarea de achitare a plății pentru căldură nelivrată și în afara oricărui contract de furnizare a serviciului termic, avizele de plată sunt nejustificate și contravin normelor imperative ale legii, și nu pot fi considerate acte valabile.

Reclamanții indică că nu au solicitat căldură, nu primesc căldură prin țevile întreprinderii, fără careva contract de locațiune, sau fără careva drept de servitute, iar solicitarea achitării carorva plăți este absolut nejustificată.

Societatea pe Acțiuni „Cet Nord” nu a prezentat probe ce indică că în perioada trecută proprietarilor le-a fost furnizată energie termică, precum nici date că temperatura aerului în locuință a fost mai scăzută decât temperatura țevilor de tranzit.

Avizele de plată contestate sunt ilegale, deoarece contravin pct. 18 din Hotărârea Guvernului nr.191 din 19 februarie 2002.

Tcaci Grigore și Tcaci Valentina relevă că între ei și Societatea pe Acțiuni „Cet Nord” nu există un contract de livrarea a energiei termice încă din anul 2005, încăperile utilizează regulat căldura autonomă.

Prin avizele de plată proprietarii sunt impuși la suportarea coloanelor de tranzit din motivul că pârâtul nu dorește să ocolească proprietatea reclamanților, care sunt impuși să primească un serviciu comunal, pe care nu-l acceptă, încălcând astfel, dreptul de proprietate.

Societatea pe Acțiuni „Cet Nord” nu a prezentat careva probe care să confirme care sunt pierderile suportate pentru încălzirea încăperilor tehnice subsoluri. Spațiile comune din casa de locuit situate în mun. Bălți str Conev nr.12, nu se încălzesc. La etajul tehnic nu sunt trase căi de comunicații canalizare și apeduct. Deci reieșind din acesta situație indică că, nu este clar pentru care pierderi se solicită plata.

Astfel, consideră că sumele indicate în avizele de plată sunt absolut nejustificate, fără prezentarea carorva dovezi că sumele solicitate spre achitare de către furnizorul Societatea pe Acțiuni „Cet Nord” coincid cu energia termică livrată casei de locuit în întregime, la fel nu sunt probe care ar justifica repartizarea între locatari a energiei termice livrate.

Solicită reclamanții respingerea acțiunii inițiale înaintată de Societatea pe Acțiuni „Cet Nord” ca neîntemeiată și admiterea cererii reconvenționale, anularea avizelor de plată, pentru luna iunie anul 2016, eliberate pentru apartamentele nr.53,54 situat în mun. Bălți, str. Conev nr.12, aflate în proprietatea lui Tcaci Grigorii și Tcaci Valentina, ca fiind ilegale, obligarea Societății pe Acțiuni ”Cet Nord” să nu calculeze și să nu expedieze în adresa reclamanților pe viitor avize de plată pentru energie termică pe care nu o furnizează.

Prin hotărârea din 28 noiembrie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, s-a

admis acțiunea înaintată de Societatea pe Acțiuni „CET-Nord”.

S-a încasat de la Tcaci Grigore în beneficiul Societății pe Acțiuni „Cet-Nord” suma de 3578,89 lei cu titlu de datorie.

S-a încasat de la Tcaci Valentina în beneficiul Societății pe Acțiuni „Cet-Nord” suma de 1407,97 lei cu titlu de datorie.

S-a respins acțiunea reconvențională depusă de Tcaci Grigore și Tcaci Valentina împotriva Societății pe Acțiuni „Cet-Nord” privind anularea avizelor de plată și obligarea de a nu expedia avize de plată.

S-a încasat de la Tcaci Grigore și Tcaci Valentina în beneficiul Societății pe Acțiuni „Cet-Nord” a câte 200 de lei de la fiecare, cu titlu de plata taxei de stat.

Pentru a hotărî astfel, instanța a reținut că speța sunt aplicabile prevederile Hotărârii Guvernului nr.707 din 20 septembrie 2011, care reglementează că în cazul deconectării integrale a apartamentului de la sistemul centralizat de încălzire, consumatorul va achita plata pentru încălzire în mărime de 20 % din costul energiei termice, pentru un metru pătrat al apartamentului.

Tcaci Grigore și Tcaci Valentina aveau obligațiunea de a achita plata pentru încălzire în mărime de 10% începând cu 01 octombrie 2011, 15% începând cu 01 octombrie 2012 și 20% începând cu 01 octombrie, însă ultimii nu și-au onorat obligațiunile de plată, și astfel s-a format o datorie pentru neachitarea pierderilor normative a blocului de locuit.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 01 decembrie 2017, Tcaci Grigore și Tcaci Valentina au declarat apel împotriva hotărârii din 28 noiembrie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, solicitând casarea hotărârii menționate și respingere acțiunii inițiale și admiterea acțiunii reconvenționale.

Prin decizia din 20 martie 2018 a Curții de Apel Bălți a fost respins declarat de Tcaci Grigore și Tcaci Valentina și menținută hotărârea din 28 noiembrie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul Central.

La 06 iulie 2018, Tcaci Grigore și Tcaci Valentina au declarat recurs împotriva deciziei din 20 martie 2018 a Curții de Apel Bălți și a hotărârii din 28 noiembrie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul Central solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor menționate supra și emiterea unei noi hotărâri de respingere acțiunii inițiale și admiterea acțiunii reconvenționale.

Ca temei de drept recurent a invocat prevederile art. 432 alin. (2) lit.a) b) și c) Cod de procedură civilă care stipulează că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea.

În motivare a indicat că la examinarea cauzei în fond atât instanța de apel cât și instanța de fond au aplicat greșit normele de drept material.

Instanța de apel nu a studiat toate circumstanțele cauzei și anume faptul că pârâții nu beneficiază de agent termic livrat de Societatea pe Acțiuni „Cet-Nord”, apartamentele recurenților au fost debransate de la rețeaua centralizată de energie termică, iar aprecierea instanței cu privire la folosirea serviciului de livrare a energiei termice de către recurenți vine în contradicție cu circumstanțele speței.

La caz, nu sunt aplicabile prevederile art. 512, 572, 971 Cod civil, iar prin

aplicarea acestor norme, instanța a aplicat o lege care nu trebuie să fie aplicată.

La fel, nici pct.18 din Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, nu este aplicabil speței, dat fiind faptul că acest punct reglementează modul și termenele de achitare a plăților pentru servicii locative, comunale și necomunale. Recurenții nu beneficiază de nici un serviciu prestat de Societatea pe Acțiuni „Cet-Nord” și astfel nu există raporturi obligaționale între Tcaci Grigore și Tcaci Valentina și Societatea pe Acțiuni „Cet-Nord”.

Formula de calcul a energiei termice este aplicată atât consumatorilor care beneficiază de livrarea energiei termice cât și celor deconectați de la sistemul centralizat de încălzire, ceea ce vine în contradicție cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002.

Pierderile de energie termică invocate de Societatea pe Acțiuni „Cet-Nord” nu au fost probate în instanța de judecată, prin probe pertinente și concludente.

La examinarea apelului, instanța de apel a aplicat și a interpretat eronat legea materială care guvernează raportul juridic, nu a stabilit circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei, nu a dat o apreciere justă a probelor prezentate la dosar și eronat a ajuns la concluzia respingerii apelului.

Prin referința depusă la 13 august 2018, Societatea pe Acțiuni „Cet-Nord” a indicat că recursul declarat de Tcaci Grigore și Tcaci Valentina, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și astfel, au pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei la 20 martie 2018.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit avizului de recepție, recurenții Tcaci Grigore și Tcaci Valentina au recepționat decizia motivată la 07 mai 2018 (f.d.14 Vol. II).

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 06 iulie 2018, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Tcaci Grigore și

Tcaci Valentina, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Tcaci Grigore și Tcaci Valentina.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Dumitru Mardari